

Ивани Кабакчиева въ последнитѣ си години е била самотна и преживѣла съ една оскъдна пенсия. „Тя, която бѣ правила много услуги, на стари години бѣ забравена отъ всички и отъ близкитѣ си и почина въ голѣма мизерия!“. Нейнитѣ страдалчески старчески години родиха идеята за основаване въ Търново на старопиталище, каквото отъ 1919 година се основа.

Кжщата ѝ на ул. „Ив. Вазовъ“ е днесъ притежание на адвоката Сава Сжбевъ.

Еленка х. Ангелова.

Баща ѝ х. Ангелъ Ивановъ отъ Пловдивско, дошелъ въ Севлиево за учителъ презъ 1849 год.

При неговото учителствуване презъ 1851 год. за првъ пжтъ севлиевското училище започнало да се посещава отъ ученички. Между тѣхъ е била и дъщеря му Екатерина (Еленка) х. Ангелова, която отъ после става учителка въ Търново¹⁾.

ДАРИТЕЛЪ
Иорданъ Кулелиевъ

X

Въ своитѣ изявления предъ учителя С. Б. тя признава, че се е учила въ Севлиево заедно съ момчетата, а после си наемала частни учители да я учатъ.

Поканена за учителка, тя се явява въ Търново и веднага бива назначена за класна учителка. Учителствуала е всичко 13 години: 10 години въ четирикласното девическо училище и 3 години въ мъжката гимназия „Св. Кирилъ“.

¹⁾ кн. „Страници отъ Историята на градъ Севлиево“, стр. 35.